

Marlies Slegers

MAKKELIJK & LEUK

9-12 jaar

Het geheim van Timo

...naar Parijs

waarom
zeg ik dit?

cool!

Lees dit eerst

Timo

Mam

Sara

Pepijn

Frankrijk

Bram

De bieb

De Eiffeltoren

‘Au!’

‘Wat is er?’

Mam kijkt Timo aan.

Ze heeft haar jas al aan,
want ze moet naar haar werk.

‘Mijn schoenen zitten te strak,’ zegt Timo.

‘Ze knellen.’

Mam lacht.

‘Je voeten worden te groot.

Je schoenen krimpen niet.’

'Ik heb nieuwe schoenen nodig.'

Timo staat op en probeert met zijn tenen te wiebelen.

Dat lukt niet, ze zitten klem.

Hij kijkt in de spiegel in de hal.

Ook zijn broek is wat te klein.

Zijn blauwe trui is gelukkig wel groot genoeg.

'Mag ik een nieuwe broek en schoenen?'

Mam knoopt haar jas dicht.

Ze zwijgt even.

'Ik heb nu niet genoeg geld daarvoor.

Waarom vraag je dat niet voor je verjaardag?'

Timo is over twee weken jarig.

Hij zucht diep.

'Ik wil liever een spel of een mobiel.'

'Je weet dat geld nu even lastig is.

Op dit moment is het al duur genoeg om het huis een beetje warm te houden.'

Timo kijkt kwaad.

'Maar het is hier altijd wat te koud!

De verwarming mag nooit hoog van jou.'

'Omdat het te duur is,' zegt mam.

'En met een dikke trui aan gaat het toch wel?'

'Nee.'

Timo doet zijn armen over elkaar.
Zelf draagt mam soms een sjaal in huis.
'Ik moet gaan, anders kom ik te laat.'
Mam zoent hem op zijn hoofd.
'Veel plezier vandaag!
Ik ben om zes uur thuis!'

Timo loopt naar school.
Hij schopt tegen een steentje.
Ze wonen hier pas een paar weken.
Sinds pap en mam niet meer samen zijn.
Timo begreep er niets van.
'Waarom moeten we naar een andere stad?
Kunnen we niet in ons eigen huis blijven wonen?'
'Ik heb een nieuwe baan in een andere stad.'
Mam werkt in een ziekenhuis.
Het is heel hard werken, en ze vindt het leuk.
'Dan zoek je toch ander werk hier!' had Timo
verbaasd gezegd.
Net zoals hij had geroepen dat pap en mam dan
gewoon bij elkaar moesten blijven.
'Er is geen ander werk nu.'
Mam keek niet zo blij.
Ze hadden ook geen auto meer,

want die nam pap mee naar Polen.
Timo mist zijn oude huis en zijn oude leven.
Dat was veel leuker en niet zo stom.
Er is bijna geen geld.
Ze zijn ook nergens heen geweest in de zomer.
Nu is het herfst en zit hij op een andere school.
Hij heeft er nog geen echte vrienden.

Opeens hoort hij iemand roepen.
'Kijk uit!'
Timo was bijna tegen een oude man gebotst die
met een wandelstok loopt.

De man kijkt hem streng aan.
'Je moet wel opletten waar je loopt!
Als ik val, breek ik zo een heup.'
Het lijkt alsof alle boosheid die Timo niet kon uiten,
er nu wel uitkomt.
'Je kijkt zelf niet goed uit je doppen!'
roept hij boos.
'Sukkel!'
Zonder nog naar de man te kijken,
loopt hij snel door.
Het is niet de schuld van de man
dat alles stom is.
Dat weet hij ook wel.
Maar hij moet op iemand boos kunnen zijn.
En die man ziet hij toch nooit meer.

2

Een goed plan en een leugen

'Lang zal hij leven!

Hiep, hiep, hoera!'

Pepijn, die jarig is, staat op en grijnst.

Op de tafel staat een schaal vol lekkers.

Het zijn robots gemaakt van doosjes snoep,
stukken fruit en een gum als hoofd.

'Nou, Pepijn, dan mag je nu uit gaan delen.

Wat ziet het er leuk uit!' zegt de juf.

Pepijn loopt met de schaal langs de tafels.

'Hier, deze is voor jou,' zegt Pepijn.

Hij legt iets voor Timo neer.
Het stokje waar het fruit op zit, is stuk
en het doosje snoep is gedeukt.
'Dankjewel,' mompelt Timo.
Op de schaal liggen nog genoeg robots die niet
kapot zijn, maar Pepijn loopt alweer door.
De juf klapt in haar handen.
'Nu we iets lekkers hebben, gaan we snel door met
lezen, dus pak je boek.'
Na een poos is iedereen stil en klinkt alleen
het omslaan van de bladzijdes.
Timo kijkt rond en zijn blik valt op de muur.
Daar hangen vlaggetjes met daarop de dagen
waarop iemand uit de klas jarig is.
Zijn vlaggetje hangt nu als eerste.
Misschien kan hij een feestje geven.
Wie zou hij nu willen vragen?
Hij kijkt om zich heen.
Sara zit achter hem, zij is wel aardig.
Net als Amed, Luuk en Anna.
Hij kan aan mam vragen of ze naar de film mogen.
Daar zal toch wel geld voor zijn?
Hij voelt zich opeens wat fijner.
Een feestje geven, is een goed plan.

Dan maakt hij gelijk meer vrienden.
Hij buigt zich over zijn boek
en begint te lezen.

In de pauze staat hij tegen het hek en kijkt naar de
jongens en meisjes die voetballen.

Niemand vraagt of hij meedoet.

Hij heeft zijn brood al op,

maar nog steeds een beetje trek.

Met zijn handen in zijn zakken kijkt hij rond.

Opeens staan Sara en Lin naast hem.

‘Heb jij ook zin in het feestje van Pepijn?’ vraagt

Sara.

Feestje?

Timo weet van niets.

‘Heb je geen zin?’ vraagt Lin.

Ze kijkt hem verbaasd aan.

‘Nee.

Ik bedoel dat ik niet gevraagd ben.’

Nu voelt hij zich stom.

‘Dat moet een foutje zijn,’ zegt Sara dan.

‘Want de hele klas mag komen.

Wacht! Pepijn, kom eens!’

Pepijn kijkt op en slentert hun kant op.

‘Pepijn, Timo zegt dat hij niet voor je feestje is gevraagd,’ zegt Sara.

Pepijn wordt een beetje rood en Timo voelt zich ellendig.

‘Nee, mijn moeder zei dat er geen kinderen meer bij konden.’

‘Maar de hele klas komt!’

Sara kijkt Pepijn vragend aan.

Ze veegt wat lange haren uit haar gezicht.

‘Ik kan er niets aan doen.’

Pepijn haalt zijn schouders op.

Timo en zijn moeder zijn verhuisd naar een andere stad.
Daarom gaat Timo naar een nieuwe school.
Maar hij heeft er geen vrienden.
En hij schaamt zich, want thuis is er weinig geld.
Dus verzint Timo allerlei dingen die niet waar zijn.
Zoals een trip naar Parijs.
Maar gaat hij wel echt?

Kun je met weinig geld gelukkig zijn?

Makkelijk & Leuk: voor kinderen
die lezen moeilijk vinden of saai.
De boeken zijn toegankelijk en
dyslexie-vriendelijk. Lezen is wél leuk!

• 9-12 jaar • armoede, gevoelens